

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716202178
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716202178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: G. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. X, XXX XX Ž., C. H. G. XXXX/XXX, XXX XX V., občan SR, právne zastúpený: Mgr. Juraj Janco, advokát, Mierové nám. 52/6, 019 01 Ilava, proti žalovanej: G. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. I.. Š. XX, XXX XX F., občan SR, o zaplatenie sumy 600,00 € spolu s prísl., takto

rozhodol:

I/

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 594,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 13. 11. 2015 do zaplatenia, pričom súd p o v o ľ u j e žalovanej zaplatiť dlh v splátkach po 10,-- € mesačne, splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky.

II/

V prevyšujúcej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III/

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 % za zaplatený súdny poplatok, žalobcovi sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania za právne zastúpenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 22. 02. 2016 žalobu, v ktorej sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu čiastku 600,-- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 13. 11. 2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je jeho dcérou a na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C 89/2008 zo dňa 01. 04. 2009 bol povinný platiť na jej výživu po 200,-- € mesačne. Žalobca výživné riadne platil. Rozsudkom súdu sp. zn. 15C 111/2015 zo dňa 28. 05. 2015 bola jeho vyživovacia povinnosť zrušená. Žalobca zaplatil žalovanej výživné aj za mesiace apríl, máj, jún 2015 sumu 600,-- €, napriek tomu, že v tom čase už bola vyživovacia povinnosť zrušená. Zaplatením sumy 600,-- € bez právneho dôvodu vzniklo na strane žalovanej na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná žalobcovi vydať. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 600,-- € do 15-tich dní, žalovaná výzvu prevzala 28. 10. 2015, t. j. lehota na plnenie uplynula dňa 12. 11. 2015. Žalovaná reagovala na výzvu žalobcu listom, v ktorom odmietla úhradu, poprela výšku pohľadávky s tým, že žalobca mal údajne platiť výživné mesiac pozadu a teda jeho pohľadávka je len 400,-- €. Túto sumu navrhla vyporiadať dohodou voči pohľadávke, ktorá vznikla matke žalovanej voči žalobcovi z titulu platenia úhrad za spoločný byt. Žalobca uviedol, že táto pohľadávka však už predtým zanikla započítaním voči inej pohľadávke, okrem toho započítat' je možné len vzájomné dlhy účastníkov

a žalovaná nebola účastníčkou právneho vzťahu, z ktorého mal vzniknúť dlh žalobcu medzi tým už zaniknutý. Žalobca platil výživné riadne a nie mesiac pozadu, preto jeho pohľadávka je 600,-- €. Keďže žalovaná na výzvu žalobcu dlh neuhradila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobca si uplatnil dlh spolu s príslušným úrokom z omeškania.

2. Žalovanej bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 01. 06. 2016 spolu s výzvou, aby sa k podanej žalobe písomne vyjadrila. Žalovaná podala na súd dňa 01. 07. 2016 vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedla, že je smutné, akým spôsobom sa otec k nej správa, ako aj k zvyšku jej rodiny. Okrem platenia výživného určeného súdom sa o ňu nijako nezaujímal. Je pravdou, že po zrušení vyživovacej povinnosti jej bolo vyplatené výživné za 3 mesiace 4, 5, 6/2015. Žalovaná však poukázala na to, že žalobca má zameškanú jednu platbu na výživnom, pretože podľa rozhodnutia súdu mal uhrádzať výživné mesačne vopred k rukám jej matky. Takže obohatenie na jej strane je len vo výške 400,-- €. Toho času sa stále pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, ktoré však absoljuje externe vzhľadom na finančné možnosti rodiny. Našla si toho času prácu, aby pomohla matke s financiami a aby mala financie na zaplatenie školného. Školné na jeden školský rok činí 600,-- €. Pracovnú zmluvu má uzavretú od 01. 06. 2016, dovtedy pracovala brigádnicky. Vzhľadom na postoj žalobcu, žalovaná uviedla, že žiada započítať voči výživnému úrok z omeškania, ktorý vznikol z dôvodu oneskorených úhrad výživného. V zmysle rozsudku malo byť výživné poukazované mesačne k 15-temu dňu a aj z prehľadu pripojeného samotným žalobcom je zrejmé, že platby boli realizované po stanovenom termíne. Žalovaná ďalej vyčíslila úrok z omeškania za jednotlivé oneskorené platby s poukazom na to, že výživné nebolo vôbec uhradené za 4/2009 vo výške 200,-- €, za 2/2014 vo výške 200,-- € a tak celková výška pohľadávky, ktorú navrhovala započítať na uplatnenej pohľadávke žalobcu predstavovala 404,86 €. Pokiaľ žalobca doposiaľ neuhradil výživné za mesiac 2/2014, stále je v omeškaní s platením výživného a teda jej patrí nárok na 5,05 % úrok z omeškania zo sumy 200,-- €, ktorý do konca 6/2016 predstavuje čiastku 24,83 €. Celkový dlh žalobcu voči nej tak činí 429,69 €, ktorú čiastku žiadala započítať na uplatnenej pohľadávke žalobcu. Ďalej požiadala súd, aby vzal do úvahy morálny aspekt celej veci, nezaujem žalobcu o žalovanú spolu s bratom ako jeho deti. Toho času žalovaná popri štúdiu, ktoré absoljuje diaľkovo, zarába, aby mohla vypomôcť v rodine svojej matke, ktorá poberá len minimálnu mzdu a stará sa o brata, ku ktorému vyživovacia povinnosť otca stále trvá. Vzhľadom na svoje majetkové pomery požiadala, aby jej súd umožnil zaplatiť dlh v splátkach po 5,-- €, maximálne po 10,-- € mesačne. S prihliadnutím na osobné, rodinné a majetkové pomery zároveň žalovaná s poukazom na ustanovenie § 150 ods.1 O. s. p. žiadala, aby žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Poukázala aj na okolnosti podanej žaloby a fakt, že sa vôbec táto situácia rieši spôsobom, aký zvolil žalobca. Žalobca neprejavuje žiaden záujem o žalovanú, ani o jej brata, nestará sa o nich, nestretáva sa s nimi, nekomunikuje s nimi, len keď požaduje od ich matky nejaké peniaze.

3. Na vyjadrenie žalovanej sa žalobca vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že po rozvode manželstva matka žalovanej znemožnila žalobcovi vstup do spoločného bytu, kde zostala bývať spolu s deťmi a v deťoch vyvolávala voči žalobcovi averziu. Preto sa žalobca s deťmi stretáva len výnimočne, výživné však platil riadne a v stanovenej výške a to aj v období, keď bol nezamestnaný, resp., keď jeho súčasná manželka bola na materskej dovolenke. V súčasnosti na brata žalovanej platí výživné po 300,-- € mesačne na základe dohody s matkou žalovanej, uzavretej v súdnom konaní. Je pravdou, že žalobca výživné občas platil s omeškáním, v podstatnej väčšine prípadov šlo o omeškanie 2-3 dní, výnimočne meškal o dlhší čas, čo bolo spôsobené výplatnými termínmi zamestnávateľa. Ďalej poukázal na to, že žalovaná začala od 9/2013 študovať na Technickej univerzite Zvolen, štúdium však v 1. ročníku ukončila a v nasledujúcom školskom roku začala študovať 1. ročník toho istého odboru, avšak opäť štúdium ukončila pred skončením školského roka. Práve z tohto dôvodu žalobca podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola súdom zrušená. Žalovaná tvrdí, že opätovne začala študovať na vysokej škole v školskom roku 2015/2016 na Drevárskej fakulte vo Zvolene, t. j. ide o tretie začatie štúdia na vysokej škole počas troch rokov, čo samo o sebe by bolo dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti pre rozpor s dobrými mravmi. Nie je zrejmé, či žalovaná pokračuje riadne v štúdiu, pretože z informačného systému Drevárskej fakulty žalobca zistil, že žalovaná je naďalej evidovaná ako študentka 1. ročníka, 1. semestra. Žalovaná so svojou matkou a bratom bývajú v byte, ktorý patril do BSM žalobcu a matky žalovanej, a keďže nedošlo k vysporiadaniu, prešiel do podielového spoluvlastníctva. Žalobca chcel spoluvlastníctvo vyporiadať tak, aby celý byt prešiel do vlastníctva žalovanej a jej brata bez finančnej náhrady, s čím však ich matka nesúhlasila a preto podielové spoluvlastníctvo bolo vyporiadané v konaní pred súdom č. k. 11C 22/2014, kde bol schválený súdny zmier, na základe ktorého byt nadobudla matka žalovanej a žalobcovi mala vyplatiť sumu 21.000,-- €. Skutočná hodnota bytu bola

55 až 56 tisíc €, žalobca však voči bývalej manželke a jej rodine vystupoval maximálne korektne. Nie je pravdou, že žalobca neuhradil výživné za február 2014, zrejme nedopatrením táto platba nebola uvedená vo výpise zaslanom žalobcom k žalobe, avšak žalobca doložil doklad, podľa ktorého sumu 200,-- € ako výživné za február 2014 uhradil. Čo sa týka výživného za apríl 2009, rozsudok o rozvoде bol právoplatný 14. 04. 2009 a žalobca mal za apríl zaplatiť len pomernú časť výživného cca polovicu výživného za celé mesačné obdobie. Žalobca 16. 04. 2009 zaplatil výživné v sume 199,-- € ako výživné za obe deti s označením „peniaze na deti za apríl“, teda polovicu určeného mesačného výživného zaplatil. Okrem toho pohľadávka na výživnom za apríl 2009 je premlčaná a z opatrnosti žalobca vzniesol námietku premlčania. V takom prípade premlčanú pohľadávku nemožno započítať. Žalobca nesúhlasil s návrhom žalovanej, aby mu nebola priznaná náhrada trov konania, dôvody uvádzané žalovanou nie sú natoľko závažné, aby odôvodňovali takéto rozhodnutie.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 20. 09. 2016 a to v neprítomnosti žalobcu, ktorého neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca z pracovných dôvodov. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

5. Na pojednávaní žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe, žalovaná akceptovala vznesenú námietku premlčania vo vzťahu k neuhradeniu výživného za rok 2009, akceptovala dodatočne doložený doklad o úhrade výživného za február 2014. Zotrvala na započítacej námietke vo vzťahu k úroku z omeškania pre oneskorené platby, právny zástupca nepoprel skutkovú okolnosť, že došlo k omeškaniu s platením výživného zo strany žalobcu, ponechal uvedenú námietku na úvahe súdu s poukazom na to, že šlo o omeškanie len niekoľkých dní, a z dôvodov, ktoré opísal žalobca v písomnom podaní. Žalovaná v písomnom podaní vyčíslila úroky z omeškania vo výške 5,04 €, čo rozporované žalobcom nebolo. Súd preto konštatoval, že nie je spor o výške dlhu, ktorý zo strany žalovanej činí 600,-- €, zo strany žalobcu 5,04 €, oprávnený nárok žalobcu tak činí 594,96 €. Rovnako nebolo sporné, že žalovaná tento dlh neuhradila ani po výzve žalobcu, v ktorom bola určená lehota na plnenie, čím sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu od 13. 11. 2015. Súd preto v ďalšom zameral dokazovanie na žiadosť odporkyne o povolenie zaplatiť dlh v splátkach a vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu trov konania.

6. Žalovaná na pojednávaní vypovedala, že je zamestnaná od júna 2016 na riadny pracovný pomer, poberá minimálnu mzdu a po zarátaní platby na stravné lístky jej príjem je 335,-- € v čistom. Do domácnosti prispieva matke po 50,-- € mesačne, hoci nepravidelne, pretože nie vždy jej to vyjde, o čom doložila čestné prehlásenie matky zo dňa 19. 09. 2016. Ďalej uviedla, že si uhrádza investičné poistenie a životnú poisťku po 47,-- € mesačne pre zabezpečenie do budúcnosti, pretože toto zrejme od žalobcu, t. j. od svojho otca očakávať nemôže, o čom doložila doklady k poisteniu v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. s výškou poistného 21,91 € mesačne a životnú poisťku v poisťovni MetLife Europe limited - pobočka poisťovne s mesačným poistným 24,57 € (čl. 65). Ďalej poukázala na to, že je silná alergička, kupuje si lieky, kupuje si antikoncepciu, čo ju vyjde 20,- € mesačne, hygienické potreby 20,-- € mesačne, platí za mobilný telefón 16,-- € mesačne a paušál po 30,-- € mesačne. Kvôli škole si musela zakúpiť tablety, platí si internet 8,-- € mesačne. Keďže je študentkou vysokej školy Technická univerzita, drevárska fakulta vo Zvolene, uhrádza školné, ktoré za minulý rok uhrádzala vo výške 600,-- €, o čom súdu doložila doklad. Tento školský rok zatiaľ neplatila, pretože semester začína až 30. 09. a nastupuje do 2. ročníka vysokej školy. Na námietky žalobcu vo vzťahu k opakovanému štúdiu na vysokej škole uviedla, že hoci otec platil riadne výživné po 200,-- € mesačne, mimo toho jej však nijako inak nepomáhal, pokiaľ mu zavolať o pomoc, odmietol jej mimo výživného prispieť. Preto bola nútená privyrábať si popri škole a je pravdou, že musela začať štúdiom po tretíkrát. Poukázala na to, že predtým bola evidovaná ako nezamestnaná od 20. 02. 2015, o čom doložila potvrdenie ÚPSVaR Zvolen. Pokiaľ je stále evidovaná podľa zistení žalobcu v 1. ročníku, v 1. semestri, mohlo sa stať, že žalobca zadal zlý údaj. Čo sa týka štúdia, má zvýšené výdavky na školské potreby, skriptá, knihy, seminárne práce, potrebuje si veľa vecí fotiť. Má ďalšie výdavky bežného charakteru na stravu, oblečenie. Býva spolu so svojou matkou a mladším bratom v 3-izbovom byte, brat má 16 rokov, navštevuje strednú školu. Matka je zamestnaná, má nízky príjem 240,-- € mesačne, okrem toho bola nútená vziať si hypotéku na 21.000,-- € na vyplatenie otca a túto spláca. Spolu s bratom sa s otcom nestretávajú, nie je o to záujem, otec sa v poslednej dobe prestal zaujímať aj o brata.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní nesúhlasil s navrhovanou výškou splátok s tým, že ak súd povolí splátky žalovanej, žiadal o určenie splátok v takej výške, aby bola pohľadávka žalobcu v

rozumnom čase uhradená. Čo sa týka dôvodov uvádzaných žalovanou, nie sú natoľko závažné najmä s prihliadnutím na študijnú disciplínu žalovanej s tým, že žalovaná absolvuje už tretie štúdium, ak by prvé štúdium riadne absolvovala, mohla byť vo 4. ročníku. Žalovaná uviedla, že do nepriaznivej finančnej situácie sa jej rodina dostala aj pre správanie žalobcu, t. j. jej otca. Poukázala na to, že nová rodina otca je dobre finančne zabezpečená, absolvujú dovolenky, otec absolvuje rybačky v zahraničí, čo sa o jej rodine povedať nedá, preto žiadala, aby súd na jej vyjadrenia prihliadol a vyhovel im.

8. Podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C 89/2008-36 zo dňa 01. 04. 2009, právoplatný dňa 14. 04. 2009, bolo manželstvo žalobcu rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z manželstva: G. (žalovaná) a I. boli na čas po rozvoze zverení do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný povinnosťou platiť na výživu maloletých detí po 200,-- € mesačne na každé dieťa zvlášť, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a to počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Ďalej bol upravený styk otca. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C 111/2015 vyplýva, že žalobca podal na tunajšom súde dňa 30. 03. 2015 žalobu o zrušenie vyživovacej povinnosti na základe informácie, že jeho dcéra ukončila štúdium na vysokej škole k 19. 02. 2015 a od 20. 02. 2015 je zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Rozsudkom zo dňa 28. 05. 2015 súd zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanej dňom 30. 03. 2015 v súlade s návrhom žalobcu. V tomto konaní žalovaná potvrdila, že od 20. 02. 2015 je evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná, privyrába si brigádnicky, avšak plánuje od septembra 2015 opätovne nastúpiť na Technickú univerzitu vo Zvolene. Aj v tomto konaní si žalobca uplatnil náhradu trov konania, ktorá mu však súdom nebola priznaná s poukazom na to, že žalovaná nezavdala príčinu k podaniu návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, konanie bolo najmä v záujme otca oprávnenej.

9. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C 22/2014 súd zistil, že žalobca podal na tunajšom súde dňa 17. 02. 2014 žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva voči matke žalovanej, predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva bola nehnuteľnosť - byt s príslušenstvom. Pokiaľ žalobca tvrdil, že výsledok tohto konania bol súdny zmier a to na podklade len jeho maximálne korektného prístupu, pretože skutočnú hodnotu bytu odhadoval na cca 60 tisíc €, súd konštatuje zo zápisnice o pojednávaní (čl. 40 tohto spisu), že žalobca tu uvádzal cenu bytu vo výške 50 tisíc € a žiadal vyplatiť podiel vo výške 1 v hodnote 25 tisíc €, tam žalovaná vyslovila cenu bytu vo výške 45 tisíc €, z čoho polovica je 22.500,-- € s tým, že do nehnuteľnosti investovala a to najmä rekonštrukciu a opravy, preto navrhla zaviazat' ju na výplatu sumy 21 tisíc €, s čím žalobca súhlasil. Následne uznesením zo dňa 17. 07. 2014 bol schválený súdny zmier medzi tam uvedenými účastníkmi konania. Z tohto súd potom konštatuje, že nie je celkom pravdivé tvrdenie žalobcu, že z jeho strany došlo k ústupku a len preto došlo k uzavretiu súdneho zmieru. Toto uvádzané tvrdenie súd považuje skôr za špekulatívne.

10. Žalobca doložil prehľad pohybov na svojom účte, v ktorom dokladoval platenie výživného od 14. 01. 2009 do 15. 05. 2015 (čl. 7 až 16), z ktorého vyplýva, že uhrádzal za mesiac 1, 2, 3, 4/2009 výživné vo výške 199,-- € s pozn. „peniaze na deti“, pričom sa jednalo o výživné za január, február, marec, apríl 2009. Následne uhrádzal výživné na každé dieťa zvlášť a to od mája 2009 po 200,-- € mesačne, pričom za mesiac 5, 6, 7, 8/2009 uhradil po 200,-- € mesačne bez špecifikácie, na aké obdobie sa uvedené platby vzťahujú. Od výživného za 9/2009 uhrádzal výživné vopred, t. j. bolo uhradené výživné 200,-- € na 10/2009, všetky následné platby výživného boli uhrádzané vopred, t. j. výživné na nasledujúci mesiac. Z uvedeného prehľadu potom vyplýva, že pokiaľ žalobca za apríl 2009 uhradil čiastku 199,-- € na výživnom na obe deti, pričom mu bolo určené výživné 200 € uhrádzať od 14. 04. 2009, za mesiac apríl mu vznikla povinnosť platiť výživné na žalovanú v alikvotnej čiastke za 17 dní vo výške 113,-- € (200 € /30 dní x 17 dní). Súd len podotýka, že v rovnakej výške mal žalobca uhradiť výživné aj na syna I., pokiaľ zaplatil čiastku 199,-- € na obe deti, uvedená čiastka nezahŕňala výšku výživného, ktorú v tom čase mal uhradiť na obe deti za 9/2009. Čiastka 199,-- € na jedno dieťa potom činí 99,50 €, t. j. dlh na výživnom za mesiac apríl 2009 vo vzťahu k žalovanej činil 13,50 €. Pokiaľ uhradil žalobca výživné 14. 05. 2009 vo výške 200,-- €, toto výživné mal uhrádzať vopred, t. j. na jún 2009 a každé ďalšie platby výživného zaplatené v 6, 7, 8/2009 boli uhrádzané vopred, t. j. na mesiace 7, 8, 9/2009. Súd preto konštatuje, že chýba jedna platba výživného za 5/2009 a to v plnej výške voči žalovanej 200,-- € (okrem toho zrejme aj výživné na syna I. vo výške 200,-- €). Za apríl a máj 2009 tak žalobca dlžil na výživnom voči žalovanej celkovú čiastku 213,50 €. Na základe tohto súd tvrdenie žalovanej považoval za preukázané, pokiaľ tvrdila, že žalobca ako otec neuhradil v roku 2009 jednu platbu na výživnom v sume 200,-- €. Žalobca však vzniesol námietku premlčania, pričom práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného sa premlčujú (§ 77 ods.2 Zákona o rodine) a to vo všeobecnej premlčacej lehote 3 roky (§ 100 ods.1, § 101 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania potom súd nemohol započítať tento dlh na

výživnom proti pohľadávke žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka platby výživného za 2/2014, túto žalobca dodatočne dokladoval potvrdením z účtu (čl. 52), čo žalovaná nerozporela. Z prehľadu predložených platieb žalobcom potom vyplynulo, že tento začal platiť oneskorene výživné po lehote splatnosti a to dňa 16. 04. 2010 (jeden deň omeškania), dňa 16. 06. 2010 (jeden deň omeškania), dňa 16. 08. 2010 (jeden deň omeškania), dňa 16. 09. 2010 (jeden deň omeškania), dňa 17. 01. 2011 (dva dni omeškania), dňa 16. 02. 2011 (jeden deň omeškania), dňa 16. 03. 2011 (jeden deň omeškania), dňa 16. 05. 2011 (jeden deň omeškania), dňa 18. 07. 2011 (tri dni omeškania), dňa 16. 09. 2011 (jeden deň omeškania), dňa 17. 10. 2011 (dva dni omeškania), dňa 16. 12. 2011 (jeden deň omeškania), dňa 16. 10. 2012 (jeden deň omeškania), dňa 18. 02. 2013 (tri dni omeškania), dňa 17. 09. 2013 (dva dni omeškania), dňa 22. 10. 2013 (sedem dní omeškania), dňa 18. 11. 2013 (tri dni omeškania), dňa 17. 12. 2013 (dva dni omeškania), dňa 19. 02. 2014 (štyri dni omeškania), dňa 24. 03. 2014 (deväť dní omeškania), dňa 22. 04. 2014 (7 dní omeškania), dňa 19. 05. 2014 (štyri dni omeškania), 27. 06. 2014 (12 dní omeškania), dňa 28. 07. 2014 (trinásť dní omeškania), dňa 28. 08. 2014 (trinásť dní omeškania), dňa 30. 09. 2014 (pätnásť dní omeškania), dňa 31. 10. 2014 (šestnásť dní omeškania), dňa 28. 11. 2014 (trinásť dní omeškania), dňa 22. 12. 2014 (sedem dní omeškania), 30. 01. 2015 (pätnásť dní omeškania), dňa 02. 03. 2015 (pätnásť dní omeškania), podľa potvrdenia o platbe za výživné 2/2014 dňa 21. 01. 2014 (šesť dní omeškania).

11. Výzvou zo dňa 23. 10. 2015 vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanú na uhradenie čiastky 600,-- € a to za platby na výživnom apríl, máj, jún/2015 s poukazom na to, že rozsudkom bola jeho vyživovacia povinnosť zrušená dňom 30. 03. 2015. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu titulom bezdôvodného obohatenia do 15-tich dní od doručenia výzvy. Podľa fotokópie doručenky bola výzva prevzatá dňa 28. 10. 2015 matkou žalovanej. Žalovaná sa vyjadrila dňa 05. 11. 2015, v ktorom poukázala, že nebolo uhradené výživné za apríl 2009 vo výške 200,-- €, takže jej dlh bol 400,-- €. Ďalej žalobcovi predložila ponuku na vyrovnanie dlhu čestným prehlásením prípadne dohodou, pretože žalobca mal dlh voči matke žalovanej vo výške 700,-- € s tým, že by obe strany považovali tieto dlhy za vyrovnané, aby sa predišlo riešeniu veci súdnou cestou.

12. Žalovaná na preukázanie svojich majetkových pomerov predložila Pracovnú zmluvu zo dňa 26. 05. 2016, podľa ktorej nastúpila do zamestnania dňa 01. 06. 2016, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú so skúšobnou dobou do 31. 08. 2016 v pozícii čašník a s dojednanou mzdou 405,-- € za odpracovaný kalendárny mesiac. Pracovný čas bol dojednaný na 40 hodín týždenne. Ďalej žalovaná doložila potvrdenie o zdaniteľných príjmoch za rok 2016 od zamestnávateľa Seven cafe, s. r. o. a to čiastkový základ dane vo výške 8,09 € ku dňu 25. 05. 2016. Za rok 2015 doložila žalovaná prehľad jednotlivých zamestnávateľov, za obdobie 3 až 12/2015 bola zamestnaná v Oxygen cafe, s. r. o. a vymeriavací základ činil 144,32 €, k čomu žalovaná uviedla, že tu pracovala na dohodu a jej reálny príjem bol 124,-- € mesačne. Žalovaná doložila rozhodnutie Technickej univerzity Zvolen, drevárska fakulta zo dňa 13. 04. 2015 o prijatí na študijný program I. stupňa vo forme štúdia externého od akademického roka 2015/2016 z dôvodov splnenia všetkých podmienok prijímacieho konania. Zároveň doložila rozhodnutie o školnom zo dňa 03. 09. 2015 vo výške 600,-- € za externú formu štúdia v akademickom roku 2015/2016 a doklad o platbe školného výpisom z účtu - uhradené dňa 18. 09. 2015 (čl. 36 až 38).

13. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13.1. Podľa § 456 veta 1. Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

13.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13.3. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13.4. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

13.5. Podľa § 76 ods.3 Zákona o rodine, v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

13.6. Podľa § 119a Zákona o rodine, omeškanie s plnením výživného, ktoré vzniklo pred 15. júnom 2013, sa riadi podľa doterajších predpisov účinných do 14. júna 2013.

13.7. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13.8. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13.9. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13.10. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky k dátumu splatnosti bola vo výške 0,05 %.

14. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd konštatuje, že žaloba žalobcu bola v podstatnej časti dôvodná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca mal voči žalovanej výživovaciú povinnosť na základe rozsudku tunajšieho súdu vo výške 200,-- € mesačne, ktorá bola ukončená ku dňu 30. 03. 2015 rovnako na základe rozsudku tunajšieho súdu. Žalobca následne uhradil platby výživného za mesiac 4, 5, 6/2015 po 200,-- €, čo spolu činí 600,-- €, t. j. v čase, kedy už nebol povinný platiť výživné na žalovanú. Na strane žalovanej tak vzniklo bezdôvodné obohatenie, t. j. majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Voči takto uplatnenému nároku žalovaná vzniesla započítaciu námietku a to vo výške 200,-- € za neuhradené výživné za rok 2009 jedenkrát vo výške 200,-- €, avšak vzhľadom na premlčaciu námietku žalobcu, v tejto časti na započítaciu námietku žalovanej súd nemohol prihliadnuť. Pokiaľ vzniesla námietku na započítanie sumy 200,-- € za neuhradené výživné za 2/2014, žalobca neskôr preukázal úhradu tejto čiastky, čo žalovaná akceptovala a netrvala v tejto časti na započítaní. Napokon žalovaná žiadala započítať na výživnom úrok z omeškania za oneskorené platby výživného, ktoré riadne vyčíslila. Žalobca bol v zmysle rozsudku povinný uhrádzať mesačne vopred, vždy k 15-temu dňu. Aj podľa žalobcom predloženého prehľadu je zrejmé, že žalobca nie vždy uhrádzal výživné včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. výživného s tým, že žalovaná vyčíslila úrok z omeškania za výživné od 3/2015 a vyčíslila úrok z omeškania vo výške 5,04 €. Žalobca nerozporoval, že niektoré platby výživného boli uhrádzané oneskorene, uvádzal ako dôvod oneskorené platby výplaty od zamestnávateľa, k čomu súd uvádza, že táto okolnosť sama o sebe neodôvodňuje, ani neospravedlňuje oneskorené platby výživného a preto súd túto započítaciu námietku zo strany žalovanej považoval za dôvodnú. Na žalovanom dlhu 600,-- € potom bola započítaná suma 5,04 €, oprávnený nárok žalovaného tak činí 594,96 €. Pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovená lehota na plnenie, súd preto vychádzal z ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, kedy je dlžník povinný plniť prvý deň potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca preukázateľne vyzval žalovanú na plnenie Listom zo dňa 23. 10. 2015, v ktorom poskytol žalovanej lehotu na plnenie a to 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 28. 10. 2015 prostredníctvom matky žalovanej. Lehota na plnenie uplynula dňom 12. 11. 2015. Keďže žalovaná dlh neuhradila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, kedy v súlade s predpismi občianskeho práva patrí žalobcovi nárok na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 13. 11. 2015 do zaplatenia, ktorý bol vyčíslený v súlade s predpismi občianskeho práva.

15. Súd sa ďalej zaoberal žiadosťou žalovanej povoliť jej zaplatiť dlh v splátkach. Žalovaná poukázala jednak na predmet sporu, ktorý vyplynul z rodinných vzťahov, mala záujem predísť súdnemu sporu

dohodou so žalobcom, tento však jej návrh dohody neakceptoval. Poukázala na svoju súčasnú majetkovú, rodinnú a osobnú situáciu, kedy do nepriaznivej finančnej situácie sa dostala ona a jej rodina taktiež pričinením žalobcu, ktorý ako jej otec okrem bežného výživného jej inak nepomáhal, žalobkyňa svoju nepriaznivú finančnú situáciu ako aj situáciu rodiny, t. j. jej matky a brata preukazovala listinnými dokladmi, z ktorých súd považoval za preukázané, že žalovaná nastúpila do svojho prvého trvalého zamestnania až v júni 2016, predtým bola dlhodobo nezamestnaná, privyrábala si len brigádnicke, kde dosahovala len minimálny príjem. Súd tak konštatuje, že za súčasnej situácie nie je v schopnostiach žalovanej uhradiť celý dlh naraz bez vážneho finančného ohrozenia žalovanej a jej rodiny. Súd preto vyhovel žiadosti žalovanej a umožnil jej zaplatiť dlh v splátkach, pričom zároveň určil výšku a podmienky splatnosti splátok v súlade so žiadosťou žalovanej tak, že žalovaná je oprávnená dlh zaplatiť v splátkach po 10,-- € mesačne, ktoré sú splatné vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku a to až do úplného zaplatenia dlhu. Zároveň však súd stanovil, že v prípade nezaplatenia čo len jednej takto stanovenej splátky sa celý dlh stane zročným a žalobca si ho bude môcť vymáhať naraz. Je preto na žalovanej, aby využila možnosť úhrady dlhu v splátkach a splátky uhrádzala v stanovenej výške a v stanovených lehotách. Súd na požiadavku právneho zástupcu žalobcu nepristúpil k určaniu vyšších splátok a hoci je pravdou, že takto určenými splátkami bude dlh uhradený v dlhšom časovom horizonte, žalobca nijako nepreukázal, že by takto určenými splátkami bolo jeho postavenie vážne ohrozené. Preto súd o splátkach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

16. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 a § 257 C. s. p. Súd konštatuje, že žalobca bol so svojim nárokom v podstatnej časti úspešný, jeho neúspech je len v nepatrnej časti a preto podľa názoru súdu by mu patrila rozhodujúca časť náhrady trov konania. Súd však s prihliadnutím na predmet sporu a pomery sporových strán konštatuje, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy nepriznal súd žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd konštatuje, že podaná žaloba, ktorá je predmetom sporu je v zásade netypická pre „sporové konanie“. Je neobvyklé, aby rodič žiadal od dieťaťa vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúce v „preplatení výživného“, hoci je treba prisvedčiť žalobcovi, že v súlade s právnymi predpismi má nárok na žalobou uplatnený dlh. Jedná sa však o nárok vyplývajúci z rodinnoprávných vzťahov a z vyjadrení žalobcu skôr vyplýva snaha odôvodniť podanie takejto žaloby konaním a postojom žalovanej s poukazom na dobré mravy. Žalobca poukázal najmä na študijnú disciplínu žalovanej, v dôsledku čoho mal zato, že by jej vyživovacia povinnosť nemala vôbec patriť pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaná však na toto tvrdenie uviedla, že bola nútená okolnosťami, ktoré spočívali aj v správaní žalobcu, kedy tento okrem určeného výživného jej inak v živote, pri finančných problémoch odmietol pomôcť, preto bola nútená za účelom finančnej výpomoci svojej matke nájsť si zamestnanie popri štúdiu, čo jej neumožnilo plnohodnotne sa venovať štúdiu. Súd konštatuje, že nebol preukázaný žiaden dôkaz o tom, že by žalovaná žila neusporiadaným životom a len vlastným ľahostajným prístupom došlo k tomu, že opakovane študuje vysokú školu. Je treba povedať, že príprava na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole svedčí skôr o zodpovednom prístupe žalovanej k zabezpečeniu svojej budúcnosti, taktiež čo sa týka súčasného príjmu žalovanej, súd nezistil, že by s týmto nakladala ľahkovážnym spôsobom, príjem ktorý dosahuje, využíva na zabezpečenie vlastnej výživy, pomoc v domácnosti matke a bratovi, ktorý je ešte školopovinný, nepľnoletý a nemalé náklady má spojené práve so štúdiom na vysokej škole externou formou. Je pravdou, že v súlade so Zákonom o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá do času, kým nie sú deti schopné samé sa živiť. Schopnosť samostatne sa živiť spravidla dieťa nadobudne po ukončení prípravy na budúce povolanie, avšak bežne v rodinných vzťahoch naďalej rodičia pomáhajú svojim deťom pri začiatku vlastného života, pri začiatku budovania kariéry a pri zakladaní vlastnej rodiny. Rodinné vzťahy sú dôležitou oblasťou, ku ktorej aj štát pristupuje s rešpektom. O tom svedčia základné zásady Zákona o rodine a to najmä článok 2, podľa ktorého rodina založená manželstvom je základnou bunkou spoločnosti. Podľa článku 3, rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža. Podľa článku 4, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností, zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny. Rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Žalobca na tvrdenia žalovanej o tom, že okrem výživného jej inak nepomáhal uviedol, že po rozvode manželstva bol to výlučne postoj matky žalovanej, z ktorého dôvodu sa nemohol s deťmi stretávať. Súd však poukazuje na to, že pri rozvode manželstva bol súdnym rozhodnutím upravený styk otca s deťmi a v prípade jeho skutočného záujmu, tento styk mal možnosť realizovať a upevňovať a rozvíjať vzťah s deťmi, t. j. aj so žalovanou. Súdu sa žiada dodať, že aj podanie tejto žaloby svedčí skôr o tom, že žalobca konfliktný vzťah s matkou žalovanej preniesol aj do vzťahu k žalovanej, kedy ako otec žiada od žalovanej súdnou cestou dlh titulom bezdôvodného obohatenia. Súd

týmto nechce namietať, že žalobca nemá nárok na žalobou uplatnený dlh, avšak jeho námietky voči správaniu sa žalovanej súd považuje za nenáležité. Pokiaľ žalovaná mala záujem o dohodu vysporiadať tento dlh mimosúdnou cestou, oprávnene poukázala na to, že ešte v roku 2009 žalobca neuhradil jednu platbu na výživnom, ktorú platbu by bolo možné započítať na uvedenom dlhu. Žalobca opäť len formálne až v konaní pred súdom vzniesol námietku premĺčania a v podstate ani nevyvinul snahu zistiť, či táto požiadavka žalovanej je vôbec oprávnená. Rovnako vyjadrenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu k navrhovanej dohode je len čisto formálne právne tvrdenie, pretože vysporiadať dlh možno dohodou napríklad aj spôsobom podľa § 574 Občianskeho zákonníka, avšak k dohode je potrebná vôľa oboch strán. Žalobca tak len formálne deklaroval vôľu dohodnúť sa so žalovanou mimosúdnou cestou, avšak reálne žiadne úkony k tomu nevykonal. Súd preto konštatuje, že nie je preto výlučne vinou žalovanej, že sa žalobca obrátil so svojim oprávneným nárokom na súd a vec riešil súdnou cestou. Žalobca si na náhrade trov konania uplatnil náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 36,-- € a ďalej náhradu za trovy právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca vyčíslil vo výške 419,29 € a to za 5 úkonov právnej pomoci - predžalobná výzva, prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, písomné vyjadrenie vo veci a účasť na pojednávaní, ako aj cestovné náhrady za cestu na pojednávanie Ilava - Zvolen a späť, doposiaľ nevyčíslené a náhradu za stratu času vo výške 114,30 €. Súd tak konštatuje, že náhrada trov právneho zastúpenia neprimerane navýšila dlh, ktorý by mala žalovaná uhrádzať. Súd pri náhrade trov konania posudzuje aj účelnosť vynaložených trov a teda sa zaoberal aj otázkou, či bolo nevyhnutné právne zastúpenie žalobcu v tomto konaní. Z obsahu samotnej žaloby nevyplýva, že by vec po skutkovej alebo dôkaznej stránke znamenala zložitú kauzu. Žalovaná vznik dlhu nenamietala, žiadala o vypořádanie dlhu s prihliadnutím na svoju súčasnú rodinnú a finančnú situáciu. Súd nespochybňuje právo každého účastníka dať sa zastúpiť v súdnom konaní advokátom v súlade s ústavným právom podľa článku 47 ods.2 Ústavy SR a § 89 ods.1 C. s. p. Avšak s prihliadnutím na charakter, obtiažnosť a časovú náročnosť úkonov právnej služby, ktoré v tomto konaní právny zástupca žalobcovi ako svojmu klientovi poskytol, vedie súd k jednoznačnému záveru, že právne zastúpenie žalobcu v tomto konaní sa javí zjavne neúčelné. S prihliadnutím na všetky tieto okolnosti súd potom priznal žalobcovi nárok na náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 100 %, avšak nepriznal mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré náklady si bude musieť žalobca znášať sám. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.